

CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIILOR DE
PENSIONARI ȘI AL PERSOANELOR VÂRSTNICE

Eficiența acțiunilor Poliției de proximitate adresate persoanelor vârstnice

Larisa SIMION

IULIE, 2022

CUPRINS

CAPITOLUL 1 INTRODUCERE	2
CAPITOLUL 2 ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA POLIȚIEI DE PROXIMITATE	4
2.1 Conceptul de „poliție de proximitate” – generalități	4
2.2 Implementarea conceptului „poliție de proximitate” este necesară	5
2.3 Obiectivele Poliției de Proximitate. Tehnici manageriale	6
2.4 Atribuțiile Poliției de Proximitate	8
2.5 Istoricul Poliției de Proximitate	9
2.6 Reacțiile poliției în trecut.....	11
2.7 Parteneriatul poliție - cetățeni.....	14
CAPITOLUL 3 CJPPV ÎN COLABORARE CU POLIȚIA DE PROXIMITATE....	16
CAPITOLUL 4 CONCLUZII ȘI PROPUNERI.....	18
CAPITOLUL 5 BIBLIOGRAFIE	20

CAPITOLUL 1

INTRODUCERE

Poliția de Proximitate reprezintă una dintre principalele ramuri ale departamentului de Ordine publică al Poliției Române, aparținând Ministerului Afacerilor Interne care are rolul de a răspunde de siguranța cetățenilor, de a asigura liniștea publică și de a preveni infracțiunile în imediata apropiere a unei comunități de oameni. Colaborarea Poliției de Proximitate cu cetățenii conduce către o încredere care trebuie dobândită în scopul înlăturării vulnerabilității în fața infracțiunilor ce pot avea loc.

Persoanele vârstnice reprezintă una dintre cele mai importante categorii de persoane dintr-o societate. Vulnerabilitatea acestora poate genera probleme legate de imposibilitatea de a se apăra de infracțiunile ori violențele ce pot avea loc în viața de zi cu zi.

Vulnerabilitatea desemnează un concept utilizat în științele sociale, cu precădere în studiile despre devianță¹ și integrare socială. Ideea de vulnerabilitate poate fi tratată atât prin intermediul strânsei legături cu fenomenul de ageism² prezent și în România, cât și a evidențierii unor anumite subteme ale conceptului de vulnerabilitate, anume: marginalizare socială, izolare, singurătate.

Pe parcursul acestei analize se urmărește prezentarea relației de colaborare dintre consiliile județene ale pensionarilor și persoanelor vârstnice și reprezentanții Poliției de Proximitate. Sunt analizate activitățile întreprinse de către președinții consiliilor județene în colaborare cu polițiștii de proximitate,

¹ T. Sellin a definit „devianța” ca fiind ansamblul comportamentelor îndreptate împotriva normelor de conduită sau a ordinii instituționale (Dragomirescu, V.T, 1976).

² R. Butler a definit termenul de „agesim” - Discriminarea sistematică împotriva persoanelor în vârstă. (R. Butler, 1968).

astfel încât să se găsească eventualele probleme pe care vârstnicii le întâlnesc în viața de zi cu zi.

De asemenea, se are în vedere identificarea unor soluții și propuneri menite să ofere răspunsuri la aceste probleme, să contribuie la combaterea și prevenirea infracțiunilor care au loc asupra persoanelor vârstnice.

CAPITOLUL 2

ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA POLIȚIEI DE PROXIMITATE

În zilele noastre, infracțiunile își fac simțită prezența în multe dintre comunitățile în care ne desfășurăm activitatea. Creșterea formelor de manifestare ale acestor infracțiuni necesită o bună atenție din partea autorităților în scopul înlăturării și prevenirii acestora, în rândul persoanelor vârstnice.

De altfel, se impune o orientare flexibilă a strategiilor de acțiune ale poliției în fața schimbărilor apărute la nivelul societății, necesare activității poliției la schimbările din societate, care influențează la rândul lor criminalitatea.

În spațiul public, poliția răspunde de siguranța cetățenilor. Ea trebuie să reacționeze când această siguranță este amenințată. Dar este mai bine să previi răul decât să repara ulterior daunele provocate de acesta.

2.1 Conceptul de „poliție de proximitate” – generalități

Prin poliție de proximitate se înțelege poliția de anturare, apropiere și de legătură cu cetățenii, în scopul promovării active a ordinii și stabilității. Altfel spus, poliția de proximitate se constituie ca un serviciu public în folosul societății, care, prin amplasarea teritorială și competență materială, are în vedere cu prioritate cunoașterea intereselor și așteptărilor legitime ale colectivităților locale și cetățenilor.³

Rolul Poliției de Proximitate este de a asigura liniștea publică în viața cotidiană și de a răspunde acțiunilor ilegale îndreptate împotriva cetățenilor.

Astfel, ea trebuie să prevină și să înlăture infracționalitatea, să reprime orice act ilegal, să contribuie la căutarea soluțiilor durabile pentru asigurarea securității cetățenilor și bunurilor acestora.

³ Poliția de Proximitate. Sociologie Poliția de Proximitate (scrigroup.com)

Prin organizarea sa, modurile de acțiune adoptate în contextul situației operative, Poliția de Proximitate vine în întâmpinarea preocupărilor populației în materie de securitate, în semn de respect, încredere și stima reciprocă. Ea își fondează acțiunile pe o cunoaștere aprofundată a populației și teritoriului. Căutarea soluțiilor problemelor de siguranță din viața cotidiană, precum și punerea în practică a măsurilor sau sancțiunilor de natură să combată sentimentul de nesiguranță se face în cadrul unui parteneriat. Acesta face legătura strânsă între poliție, alte servicii publice ale statului, ale colectivităților locale, asociațiile și reprezentanții diferitelor categorii sociale sau profesionale, organizații neguvernamentale etc.

Parteneriatul este un obiectiv prioritar care asigură credibilitate conceptului de **poliție de proximitate**.⁴ Concept relativ nou pentru România, Poliția de Proximitate a fost implementată deja în mai multe state europene din necesitatea de a-i apropia pe oamenii legii de comunitate.

Rolul acestor polițiști constă în prevenirea dificultăților, pornind de la o bună cunoaștere a zonei și totodată, evaluarea permanentă a riscurilor care pot amenința societatea civilă⁵.

2.2 Implementarea conceptului „poliție de proximitate” este necesară întrucât aceasta își propune fixarea următoarelor obiective de prevenire:

- diminuarea temerilor în rândul populației prin încurajarea gândirii și acțiunilor preventive;
- favorizarea creșterii responsabilității cetățenilor astfel încât ei să se simtă stăpâni pe viață și proprietatea lor;
- să arate populației că securitatea contribuie la creșterea calității vieții;

⁴ Ibidem

⁵ Poliția de Proximitate. Sociologie Politia de Proximitate (scrigroup.com)

- sfătuirea obiectivă și gratuită a cetățenilor în domeniul securității (protecția bunurilor);
- favorizarea colaborării dintre populație și poliție, încurajarea cetățenilor să informeze poliția în mod responsabil atunci când iau la cunoștință despre săvârșirea unui delict;
- învățarea populației să evalueze corect criminalitatea pentru a scădea rata criminalității și frică pe care aceasta o inspiră.

Protejarea populației numai prin măsurile polițienești nu este suficientă pentru a reduce criminalitatea. Siguranța populației depinde într-o mare măsură de comportamentul ansamblului de persoane.

Pentru a răspunde rapid așteptărilor populației, poliția de proximitate trebuie să dezvolte competente polivalente care să contribuie la îmbunătățirea percepției profesiei de polițist. Proximitatea se realizează prin crearea unui parteneriat între poliție, pe de o parte, și cetățeni, unități școlare, biserica, medii de afaceri, organizații neguvernamentale, autorități publice locale, pe de altă parte, în scopul rezolvării problemelor cu impact direct asupra vieții sociale și creării unui climat de siguranță civică.⁶

În cazul nostru, parteneriatul are loc prin intermediul semnării unui protocol de colaborare între reprezentanții pensionarilor și persoanelor vârstnice (CJPPV) și Inspectoratele de Poliție județene sau de la nivelul Municipiului București, astfel încât, prin intermediul acestui protocol se au în vedere anumite ședințe și discuții spre binefacerea și siguranța vârstnicilor aparținând de fiecare comunitate în parte.

2.3 Obiectivele Poliției de Proximitate

Într-o societate aflată în permanentă schimbare, este necesar ca poliția de proximitate să răspundă exigențelor acesteia, sens în care are în vedere următoarele obiective:

⁶ Ibidem

➤ **Substituirea unei logici de intervenție cu o logică a cunoașterii și a prezenței.**

Această logică se va traduce prin cunoașterea caracteristicilor socio-economice și umane ale teritoriului și a diferitelor tipuri de populație care locuiește acolo. Ea face obiectul unei actualizări permanente de către responsabilul sectorului Poliției de Proximitate prin organizarea de contacte cu partenerii, vizite în teren, reuniuni de cartier. Cunoașterea mediilor cu probleme și prezența regulată și continuă pe drumurile publice, inclusiv și în special la orele la care riscurile de agresiune sunt cele mai manifeste, are o funcție multiplă deoarece permite polițiștilor să întrețină contactul permanent cu populația, condiție a unei bune cunoașteri reciproce și sursa de încredere mutuală.

Într-o secție de poliție, poliția de proximitate este organizată conform principiului sectorizării care permite o prezență vizibilă și cunoscută de către locuitori.

Acest fapt va face ca orice activitate polițienească să fie mult mai bine organizată, structurată, permițând acoperirea teritoriului și implicit contact bun cu populația.

În prezent, ca entități teritoriale avem sectorul (entitate teritorială unde se pregătește, se ordonă și se evaluează misiunea de Poliție de Proximitate, fiind nivelul de organizare a dispozitivului de poliție de proximitate) și cartierul sau zona (loc de bază al desfășurării acțiunilor Poliției de Proximitate).

Dacă dimensiunile și populația cartierelor pot fi variabile, acestea sunt întotdeauna adaptate de către polițiștii de proximitate pentru rezolvarea problemelor globale ale cartierului clar identificate de către locuitori.

➤ **Contactul permanent cu populația**

Acest contact se aplică în funcție de următoarele trei modalități:

O implicare puternică în viața orașului – polițiștii participa în mod obișnuit la marile manifestații colective ale orașului pentru a asigura buna desfășurare a acestora și menținerea ordinii, întrețin relații cu aleșii, actori locali ori responsabili cu serviciile publice sau asociative.

Un parteneriat activ și constructiv în materie de siguranță al cărui cadru este un contract local de siguranță. Acesta constituie baza fără de care poliția de proximitate nu ar putea să se dezvolte în bune condiții. Toți polițiștii de proximitate, oricare ar fi gradul lor sau subordonarea ierarhică, sunt implicați într-un fel sau altul în această acțiune partenerială.

O relație cu publicul bazată pe audiență și dialog – presupune profesionalizarea polițiștilor astfel încât dialogul purtat cu cetățeanul să fie cât mai productiv.

În aceeași măsură, Poliția de proximitate este o filozofie a întregului departament de poliție ce trasează practici de succes din trecut și prezent, menținându-se în același timp o imagine pentru viitor și o proiectare interdisciplinară prin „împrumutarea” conceptuală de la o varietate de discipline pentru a produce cele mai „creative”, eficiente și efective abordări, pentru a căuta cele mai bune relații și parteneriate cu diverse persoane și grupuri, în scopul controlului criminalității și îmbunătățirii calității vieții.

2.4 Atribuțiile Poliției de Proximitate

- realizează cunoașterea populației sub aspectul numărului locuitorilor, structurii, obiceiurilor și tradițiilor cu caracter local, domiciliului și reședinței;
- este prezent în fiecare zi, minim șase ore pe jos în cartier pentru că cetățenii să îl poată aborda;
- stabilește contacte permanente cu administratorii asociațiilor de proprietari, factorii responsabili din cadrul unităților de învățământ, societăților

comerciale, organizațiilor neguvernamentale, administrației publice locale pentru identificarea factorilor de risc privind ordinea publică, siguranța cetățeanului și stabilirea măsurilor comune de prevenire și combatere a faptelor antisociale;

- participa la ședințele asociațiilor de proprietari și la alte evenimente din cartier;
- consiliază cetățenii care fac parte din categoriile cu grad înalt de risc din punct de vedere al victimizării;
- mediază și rezolva amiabil conflictele interumane;
- formează sau participă la ateliere, care au ca obiect de activitate îmbunătățirea siguranței publice și personale;
- receptează problemele populației și împreună cu instituțiile abilitate stabilesc măsuri pentru rezolvarea acestora;
- atrage și mobilizează cetățenii în derularea unor programe de prevenire a criminalității în cartiere pe bază de voluntariat.

2.5 Istoricul Poliției de Proximitate⁷

În versiunea sa recentă, conceptul de Poliție de Proximitate provine din Statele Unite ale Americii, Canada și alte state anglo-saxone și constituie, în esență, o „tentativă socială globală” de luptă împotriva infracționalității și de prevenire la nivel local.

Înainte de a aborda componentele acestei „întoarceri către Poliția de Proximitate”, se impune o scurtă aducere-aminte pe plan istoric. Specialiștii considera că originile Poliției de Proximitate se afla în reforma poliției care a avut loc în Anglia și Tara Galilor în secolul al XIX-lea. Trebuind să facă față în

⁷ Poliția de Proximitate. Sociologie Poliția de Proximitate (scrigroup.com)

special creșterii infracționalității, Sir Robert PEEL⁸, ministru de interne, pune bazele noii organizații polițienești - preventiva, non militară și non partizana - în care polițistul trebuie în același timp să fie de folos comunității, să aplice legile și să mențină ordinea.

Acum circa patruzeci de ani, organizația polițienească începea să beneficieze de evoluția tehnologică (mașină, telefon, radio). Dacă în anii 1960, prezența vizibilă a poliției se asigură prin patrulare pe jos, situația s-a schimbat total astăzi. Motorizarea poliției a fost direct proporțională cu dezvoltarea tehnică și cu mărimea teritoriilor sau zonelor de responsabilitate care trebuiau supravegheate. Legătura directă dintre poliție și populație a avut de suferit ca urmare a creșterii nivelului de motorizare și de centralizare. În plus, poliția dorea să-și sporească performanțele în materie de intervenție, oferind o deplasare rapidă la solicitări. Acest lucru se întâmplă pe fondul creșterii nu doar a numărului de infracțiuni, ci și a problemelor legate de circulația rutieră (sporirea parcului de automobile conduce clar la o creștere a problemelor rutiere). În anii 1970, febra tehnicizării a adus cu sine și o puternică raționalizare sub presiunea economiei. Așa a fost justificată închiderea secțiilor de cartier din orașe și a posturilor suburbane din comune.

Această evoluție a dus la reducerea contactului și la o distanțare dintre poliție și cetățeni. Mulți oameni se simțeau abandonați în fața pericolelor vieții cotidiene – s-a cerut în consecință o prezență mai accentuată și vizibilă a poliției în stradă. În marile orașe europene, începând cu anii 1970, ca reacție la această cerere a apărut poliția de Proximitate. Contactele mai strânse dintre polițiști și cetățeni au creat mai multă încredere, au îmbunătățit sentimentul de siguranță și au dus la o colaborare mai bună, care la rândul ei a avut ca rezultat și o eficientizare a muncii polițiștilor.

⁸ În anul 1829 Robert PEEL elaborează prima Lege asupra poliției dintr-o țară democratică (Anglia)

Motivul care a dus la îndepărtarea cetățenilor de poliție nu au avut de-a face în toate țările cu dezvoltarea economică accentuată; în anumite țări fenomenul acest lucru s-a întâmplat pe fondul unor guvernări autoritare. Indiferent de motivele acestei îndepărtări trebuie spus însă că – într-un stat democratic – poliția este parte a societății și acționează ca un furnizor de servicii ale statului în domeniul siguranței. Mentalitatea de lucru din cadrul Poliției de Proximitate exprima cel mai bine acest din urmă enunț.

2.6 Reacțiile poliției în trecut

Altădată, când poliția se confruntă cu un eveniment, adeseori legat de liniștea publică, instituția de îndată măsuri represive în vederea anihilării problemei. Această metodă de acțiune este în continuare de actualitate, însă poliția cercetează cauzele care au provocat acea situație. Această metodă de acțiune ne permite să nu deplasăm o problemă în altă parte, ci să găsim o soluție durabilă pentru o rezolvare care să nu fie doar parțială și locală. Astfel, includerea, în proiectele noastre de acțiune, a prevenirii și parteneriatului cu persoane din afară poliției ne face să nu ne confruntăm cu situații repetate și ale căror rezultate sunt rareori vizibile. Nu este vorba de a renunța la acțiune, în sens represiv, ci de a găsi moduri alternative de acțiune. Adeseori, cei ce se află la originea tulburărilor nici nu-și dau seama că atitudinea lor provoacă locuitorilor unui cartier un sentiment de nesiguranță sau de frică.

Prin cercetarea cauzelor unui fenomen care deranjează, evităm că situațiile să degereze, astfel încât să nu fim nevoiți să ne confruntăm cu o problemă care se amplifică și care conduce la evenimente nedorite. Și în acest caz, este mai ușor să anticipăm situațiile destabilizatoare decât să le combatem.

Tabelul nr. 1. Obiectivele vizate de poliție și așteptările societății⁹

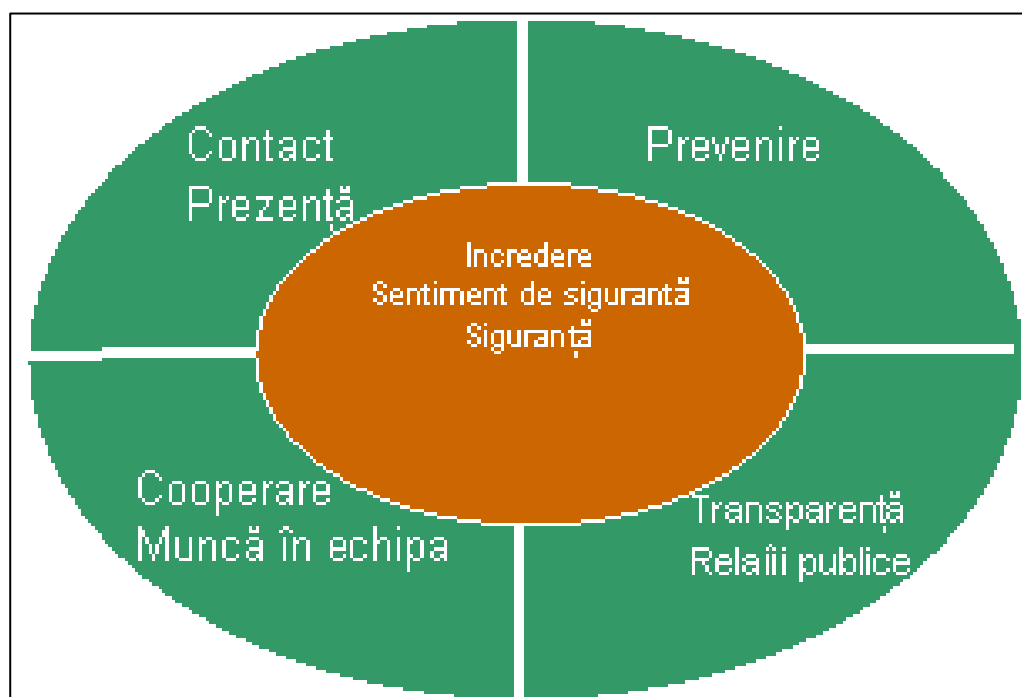
Obiectivele vizate de poliție	Așteptările societății
Să pătrundă peste tot pentru a preveni infracționalitatea și pericolele și a face – astfel - să dispară sentimentul de nesiguranță.	Să știe ce face poliția.
Să ia toate măsurile posibile pentru scăderea infracționalității și reducerea riscurilor .	Să vadă în poliție un partener.
Să învețe populația să evalueze corect infracționalitatea și să-și înfrângă sentimentul de teamă.	Ca poliția să cunoască și să ia în considerare nevoile imediate ale cetățenilor.
Să reducă frică manifestată de populație prin încurajarea unui comportament și a unor acțiuni de prevenire.	Ca poliția să fie prezentă în scop preventiv.
Eliminarea structurilor și factorilor ce favorizează infracționalitatea și situațiile de risc.	Ca poliția să realizeze că siguranță nu este reflectată exclusiv de statistică infracționalității.
Încurajarea simțului de răspundere în rândul populației în așa fel încât să se simtă vizată în întregimea ei, chiar și când este vorba de viață și proprietatea altuia.	Să poată avea încredere în poliție.

9 Poliția de Proximitate. Sociologie Poliția de Proximitate (scrigroup.com)

<p>Promovarea colaborării dintre populație și poliție. Încurajarea cetățenilor să informeze poliția, cu simț de răspundere, atunci când află de comiterea unei infracțiuni sau unui pericol.</p>	<p>Ca poliția să contribuie la rezolvarea problemelor de siguranță ale cetățenilor.</p>
--	---

Sursă: Poliția de Proximitate. Sociologie Poliția de Proximitate (scripgroup.com)

Figura nr. 1. Aspectele care înglobează activitățile Poliției de Proximitate.

Sursă: Poliția de Proximitate. Sociologie Poliția de Proximitate (scripgroup.com)

În centrul figurii nr. 1 observăm obiectivele urmărite de Poliția de Proximitate:

Poliția de Proximitate nu lucrează doar în beneficiul siguranței obiective, ci urmărește să sporească și sentimentul de siguranță al populației – care deseori diferă de siguranță obiectivă – și construiește astfel încrederea dintre populație și poliție.

Experiența ne arată că sentimentul de siguranță depinde în primul rând de cât de ordonată și sigură le apare imediata lor apropiere. Cetățenii nu își formează sentimentul de siguranță din date statistice, care reflectă siguranță obiectivă. Unul din factorii determinanți pentru sentimentul de siguranță este prezența vizibilă a poliției.¹⁰

În sectoarele exterioare ale imaginii observăm cele patru direcții principale pe care munca Poliția de Proximitate trebuie să le aibă în vedere pentru a putea atinge obiectivele amintite:

Contactul, comunicarea și prezența poliției au o importanță centrală. Prezența vizibilă a unor polițiști amabili sporește sentimentul de siguranță al cetățeanului, acesta este un fapt demonstrat.

În plus: dacă cetățeanul îl cunoaște personal pe polițist, încrederea să vă crește. Agenții de Proximitate își concentrează activitatea asupra acestui fenomen; cursurile de Analiza Tranzacțională, predate de instructori specializați, îmbunătățesc capacitatea de comunicare a tuturor membrilor forțelor de poliție.

2.7 Parteneriatul poliție - cetățeni¹¹

O poliție birocratică lucrează după ierarhii, este autoritară și distantă. În schimb, o poliție apropiată de cetățeni se bazează pe o descentralizare a muncii de poliție, în care anumite forme creatoare de acțiuni combinate între poliție și populație ar trebui să contribuie la rezolvarea problemelor la nivel de sector/zonă. Poliția care mizează pe apropierea de populație își schimbă imaginea de sine (propria sa imagine). De asemenea, considerăm a fi necesar parteneriatul „poliție-cetățeni”, printr-o relație strânsă bazată pe respect, comunicare și fapte de voluntariat.

¹⁰ Ibidem

¹¹ Ibidem

Așadar, vârstnicii se pot simți incluși social și utili pentru ajutorarea altor persoane vârstnice și concetățenii lor. Patrurile mixte pot conferi încredere în a se destăinui agenților de poliție, cu o mai mare ușurință, fiindu-le prezentate acestora modalitățile de prevenire a criminalității, a violențelor și a furturilor. Prin intermediul unei comunicări eficiente, se poate ajunge la o siguranță publică pentru absolut orice categorie de persoane, cu precădere, persoane vârstnice.

CAPITOLUL 3

CJPPV ÎN COLABORARE CU POLIȚIA DE PROXIMITATE

Această analiză se bazează pe studiul activităților întreprinse pentru a se identifica soluții fiabile pentru protecția și siguranța persoanelor vârstnice în societatea actuală.

Scopul acestei analize este acela de a se identifica eventualele probleme induse de infracționalitate și criminalitate, două fenomene cât mai des întâlnite în România.

La nivelul consiliilor județene ale pensionarilor și ale persoanelor vârstnice care dețin protocoale actualizate cu Poliția de Proximitate, s-au remarcat mai multe activități pe care președinții și membrii consiliilor județene le-au întreprins în parteneriat cu ofițerii de poliție, în anul 2021, mai exact:

Reprezentanții Poliției de Proximitate au fost invitați la unele ședințe ale Consiliului Județean, ale organizațiilor de pensionari din județ, ale Comitetului de dialog civic cu Instituția Prefectului. Au fost identificate persoanele vârstnice greu deplasabile, cu nevoi de hrană, medicamente și ajutate în acest sens.

De asemenea, principalul scop stabilit prin protocoalele încheiate cu Inspectoratele Județene de Poliție este cel de asigurare a protecției adecvate din perspectiva atribuțiilor ce revin poliției de proximitate: ocrotirea vieții și integrității persoanelor vârstnice ce a fost agravată și în anul 2021 de starea de alertă instituită pe întreg teritoriul țării.

Deși restricțiile de deplasare au influențat drastic frecvența relațiilor interpersonale directe cu persoanele vârstnice, segment de populație cu cel mai ridicat nivel de risc de infectare, în perioada evaluată membrii consiliilor județene ale pensionarilor și al persoanelor vârstnice și-au focusat preocupările în direcția identificării vârstnicilor aflați în diferite situații de vulnerabilitate (marginalizare, izolare, singurătate, insecuritate, amenințare sau agresiune) și de a informa Serviciul de Ordine Publică cu privire la aceste cazuri.

De asemenea, s-au desfășurat următoarele activități împreună cu persoanele vârstnice:

- s-au întocmit afișe împreună cu polițiștii de proximitate, responsabili pe anumite zone, fiind afișate la fiecare scară de bloc ori case din orașe sau comune, în alte zone de circulație.
- au avut loc întâlniri cu pensionarii și cu persoanele vârstnice în scopul rezolvării conflictelor cu alte persoane;
- au fost instruiți și informați cu privire la pericolele induse de infracțiunile existente la nivelul societății;
- le-au fost prezentate persoanelor vârstnice site-urile Poliției în scopul unei bune informări și ca o modalitate de a se apăra – au fost îndrumați ca pe acele site-uri să transmită petiții cu privire la problemele pe care le întâlnesc;
- au avut loc discuții cu pensionarii și cu persoanele vârstnice în ceea ce privește relațiile cu comercianții, în cine sau nu să aibă încredere când doresc să achiziționeze ceva;
- identificarea și ajutorarea vârstnicilor rămași fără adăpost, care au nevoie de hrană.

CAPITOLUL 4

CONCLUZII ȘI PROPUNERI

Polițiștii de proximitate au desfășurat o activitate eficientă, în anul 2021, împreună cu președinții și membrii consiliilor județene ale pensionarilor și ale persoanelor vârstnice. Experiența pandemiei a condus spre responsabilitate și devotament față de persoanele vârstnice, ceea ce se remarcă prin diversele activități întreprinse anul trecut. Observăm faptul că de la an la an, numărul persoanelor vârstnice fără adăpost sau care locuiesc singure, fie în mediul urban, fie în mediul rural, devin victime ale agresorilor care urmăresc persoanele vătămate și încearcă să obțină diverse foloase materiale prin diferite metode de înșelăciune sau prin furt direct.

În cadrul protocolului pe care consiliile județene ale pensionarilor și ale persoanelor vârstnice îl încheie cu Inspectoratele de Poliție se stipulează faptul că relația celor două instituții au ca scop prevenția și conlucrarea pentru că persoanele vârstnice să beneficieze de sprijinul cuvenit cât mai des posibil.

Așadar, se constată o bună colaborare a poliției de proximitate cu reprezentanții persoanelor vârstnice, care s-au implicat în activități comune alături de polițiștii de proximitate, ceea ce a condus la intensificarea activităților preventive și de suport pentru vârstnicii din comunitate, potențiale victime ale infractorilor, dar și potențiali beneficiari ai serviciilor sociale.

Pentru o mai bună colaborare cu Poliția de Proximitate în vederea ajutorării pensionarilor și persoanelor vârstnice propunem să se aibă în vedere următoarele propuneri:

- actualizarea protoalelor încheiate între consiliile județene ale pensionarilor și persoanelor vârstnice și Poliția de Proximitate în toate județele și urmărirea îndeplinirii obligațiilor ce revin părților conform protocolului încheiat după doi ani de zile;

- mediatizarea în mai mare măsură a conceptului de „poliție de proximitate”, utilizându-se toate mijloacele de comunicare;
- extinderea proiectului Poliției de Proximitate în toate orașele și chiar în comunele mari;
- angajarea în structurile Poliției de Proximitate a unui număr suficient de polițiști, astfel încât să se poată acoperi toate zonele de locuințe;
- mediatizarea acțiunilor desfășurate de Poliția de Proximitate în publicațiile locale și la posturile locale de radio și televiziune; informarea cetățenilor cu privire la serviciile pe care le oferă polițistul de proximitate prin difuzarea de pliante și broșuri;
- intensificarea acțiunilor de patrulare ale polițiștilor de proximitate prin cartiere, pe baza unor programe locale, rațional stabilite și cu consultarea cetățenilor;
- sintetizarea de către fiecare polițist de proximitate, într-un registru personal, a discuțiilor purtate cu persoanele vârstnice vulnerabile, cu menționarea problemelor preluate pentru soluționare și urmărirea acestora până la rezolvarea acestora.

CAPITOLUL 5

BIBLIOGRAFIE

(1) Articole de pe internet

- Atribuțiile polițistului de proximitate. Disponibil pe: <https://bv.politiaromana.ro/ro/informatii-publice/politia-de-proximitate/atributiile-politistului-de-proximitate> [accesat la data de 18.07.2022].
- Drept, organizarea și funcționarea poliției de proximitate. Disponibil pe: Organizarea și funcționarea poliției de proximitate (scrigroup.com) [accesat la data de 20.07.2022].
- Organizarea și funcționarea poliției de proximitate . Disponibil pe: <https://pdfcoffee.com/organizarea-si-functionarea-politiei-de-proximitate-pdf-free.html> [accesat la data de 15.07.2022].
- Poliția de Proximitate. Sociologie Poliția de Proximitate (scrigroup.com) Organizarea și funcționarea poliției de proximitate. Disponibil pe: <https://www.scrigroup.com/educatie/sociologie/Politia-de-Proximitate15164.php> [accesat la data de 15.07.2022].

(2) Volume/ cărți de referință

- Legea nr. 218 din 23 aprilie 2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române.
- Butler, R. N. (1969). "Age-ism: Another Form of Bigotry." *The Gerontologist* 9(4, Part 1): 243–6.
- Șleahtițchi, M. (s.a.) Cum interpretăm devianța: ca o abatere de la normele de orice natură sau ca o încălcare a normelor de o anumită natură. apud Dragomirescu V.T. Psihosociologia comportamentului deviant. – București: Editura Științifică și Enciclopedică, 1976. – P. 31. T. Sellin.